

Prima instanță: Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău, judecător – Oleg Melniciuc

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – Elena Gligor, Marina Anton, Anatol Minciuna

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție,

judecători – Nina Cernat, Valeriu Doagă, Tatiana Răducanu, Svetlana Filincova, Nicolae Clima

ÎNCHEIERE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecător – Valeriu Doagă,

Judecători – Dumitru Visternicean, Tamara Chișca-Doneva,
Ion Druță, Svetlana Filincova

examinând cererea de revizuire declarată de SRL „Patria”, prin intermediul avocatului Josan Vasile, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 25 mai 2010, în cauza civilă la cererea SRL „Patria” către SA „Termocom”, intervenient accesoriu Știrbu Vasile, cu privire la repararea prejudiciului material,

c o n s t a t ă :

La data de 11 septembrie 2009, SRL „Patria” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Termocom”, intervenient accesoriu Știrbu Vasile cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 26 martie 1999, între SA „Termocom” și SRL „Patria” a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare nr. 031/B, conform căruia SA „Termocom” urma să transmită generatorul de aburi de marca PGV1000 la prețul de 39800000 lei, iar SRL „Patria” s-a obligat să achite datoriile pe care le avea SA „Termocom” față de creditorii săi pentru energie electrică, gaze naturale, resurse energetice. În perioada dintre 26 martie 1999 și 01 martie 2000, SRL „Patria”, prin intermediul firmei din Federația Rusă „Zapsibstroidizain”, a achitat datoriile SA „Termocom” față de SA „Moldova-Gaz”, CET-1, CET-2, Rețelele Electrice și SA „Rapdet”.

Astfel, SRL „Patria” și-a onorat obligațiile sale contractuale, însă SA „Termocom”, în persoana directorului Știrbu Vasile, la încheierea contractului nr. 031/B din 26 martie 1999, știind cu certitudine faptul că generatorul de aburi PGV1000, care a constituit obiectul tranzacției, este în stare nefuncțională și nu poate

fi folosit în procesul tehnologic, a acționat cu rea-credință și prin acțiunile sale a cauzat SRL „Patria” un prejudiciu efectiv în valoare de 39800000 lei.

Conform sentinței irevocabile a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 mai 2008, directorul SA „Termocom” - Știrbu Vasile a fost recunoscut vinovat, în baza art.196 alin. (3) lit. b) CP, de cauzarea prin înșelăciune SRL „Patria” a unor daune materiale în mărime de 39800000 lei. Din această cauză SRL „Patria” pretinde să-i fie reparată dauna cauzată în valoare de 39800000 lei și venitul ratat în mărime de 87407346 lei. Repararea prejudiciului urmează a fi efectuată de către SA „Termocom”, dat fiind faptul că aceasta este responsabilă de dauna cauzată SRL „Patria” de către Știrbu Vasile, care era la momentul cauzării prejudiciului directorul SA „Termocom”.

Astfel, până la data de 12 iunie 2003, adică până la intrarea în vigoare a noului Cod civil, SRL „Patria” consideră că venitul ratat îl constituie pierderea puterii de cumpărare a leului, exprimată prin rata inflației. Din aceste considerente, de la momentul nașterii obligației SA „Termocom” față de SRL „Patria” - ziua de 26 martie 1999 și până la 12 iunie 2003, venitul ratat îl constituie suma de 31761545 lei.

În conformitate cu prevederile art. 6 Cod civil, în vigoare din 12 iunie 2003, acestea se aplică situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării în vigoare.

Potrivit art. 619 Cod civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada de întârziere, care de fapt este și venitul ratat. Dobânda se calculează reieșind din rata de refinanțare a Băncii Naționale plus 9%. Conform calculelor cu referință la rata de refinanțare a Băncii Naționale, în perioada dintre 12 iunie 2003 și 01 august 2009, venitul ratat instituie suma de 55645801 lei. Astfel, SA „Termocom” urmează să repare SRL „Patria” prejudiciul în sumă totală de 127 207 347 lei.

Reieșind din cele menționate, reclamantul a solicitat încasarea din contul SA „Termocom” în beneficiul său a prejudiciului material cauzat în urma săvârșirii infracțiunii de Știrbu Vasile în sumă de 127207347 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 noiembrie 2009, acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2009, apelul declarat de SRL „Patria” a fost respins și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 mai 2010, recursul declarat de SRL „Patria” a fost respins, fiind menținută decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2009.

La data de 03 ianuarie 2018, SRL „Patria” a înaintat cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 25 mai 2010, solicitând anularea acesteia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2009 și a hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 noiembrie 2009, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată de SRL „Patria”.

În motivarea cererii de revizuire, SRL „Patria” s-a referit la încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 octombrie 2017, prin care a fost înlăturată omisiunea din sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 mai 2008, emisă în cauza penală de învinuire a lui Știrbu Vasile Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (3) lit. b) CP, prin adăugarea în cuprinsul sentinței, conform textului din partea dispozitivă a acesteia, a sintagmei: “Se admite în principiu acțiunea civilă înaintată de SRL “Patria” către SA “Termocom”, privind încasarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin infracțiune”. Astfel, revizuenta și-a formulat cererea prin prisma art. 449 lit. e) Cod de procedură civilă, indicând că nu este de acord cu decizia supusă revizuirii, dat fiind faptul că s-a modificat sentința instanței judecătorești care a servit drept temei pentru emiterea deciziei a cărei revizuire se cere.

La data de 05 martie 2018, lichidatorul SA „Termocom”, în procedura falimentului – Sacaliuc Cristina a depus referință la cererea de revizuire, solicitând respingerea acesteia ca inadmisibilă.

La data de 15 martie 2018 și la data de 21 martie 2018, lichidatorul SA „Termocom”, în procedura falimentului – Sacaliuc Cristina a depus cereri de amânare a examinării cererii de revizuire, invocând faptul că a sesizat organele competente ale statului în vederea întreprinderii acțiunilor corespunzătoare evitării riscului de a fi încasate în mod abuziv din contul intimatului a unor sume considerabile, însă la moment în adresa SA „Termocom”, în procedura falimentului nu au parvenit răspunsuri pe marginea acestor plângeri. De asemenea, Procuratura Anticorupție a contestat cu recurs încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 octombrie 2017.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiate cererile de amânare, dat fiind faptul că plângerile formulate de lichidatorul SA „Termocom”, în procedura falimentului – Sacaliuc Cristina, precum și cererea de recurs depusă de Procuratura Anticorupție, nu au relevanță la examinarea prezentei cereri de revizuire.

Analizând materialele cauzei și argumentele invocate în cererea de revizuire, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a o respinge ca fiind inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Potrivit materialelor cauzei, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 mai 2010, recursul declarat de SRL „Patria” a fost respins, fiind menținută decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2009.

În speță se constată că, revizuenta SRL „Patria” și-a întemeiat cererea de revizuire pe art. 449 lit. e) Cod de procedură civilă, potrivit căruia revizuirea se declară în cazul în care s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere. Reieșind din norma citată, pentru a invoca temeiul respectiv, este necesar ca actul de dispoziție în cauză să devină irevocabil și ca acest act să fi stat la baza emiterii hotărârii supuse revizuirii.

Astfel, din materialele cauzei rezultă cu certitudine că prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 octombrie 2017, *a fost înlăturată omisiunea* din sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 mai 2008, emisă în cauza penală de învinuire a lui Știrbu Vasile Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (3) lit. b) Cod penal, *prin adăugarea* în cuprinsul sentinței, conform textului din partea dispozitivă a acesteia, a sintagmei: “Se admite în principiu acțiunea civilă înaintată de SRL “Patria” către SA “Termocom”, privind încasarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin infracțiune”. Reieșind din textul încheierii menționate, sentința nu *s-a anulat ori s-a modificat*, așa cum o cere art. 449 lit. e) Cod de procedură civilă.

Mai mult, Colegiul conchide că nu este suficient ca aceste acte judecătorești care au fost anulate să fie prezente pur și simplu în dosar, ci să se regăsească în motivarea acestuia sau să fi fost luate în considerare de instanța de judecată în temeiul art. 123 Cod de procedură civilă.

Potrivit art. 123 alin. (3) Cod de procedură civilă, sentința pronunțată de instanța judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanța chemată să se pronunțe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunțat sentința, numai dacă aceste acte au avut loc și numai în măsura în care au fost săvârșite de persoana în cauză.

Însă, reieșind din conținutul deciziei Curții Supreme de Justiție din 25 mai 2010, Colegiul, făcând trimitere la prevederile art. 123 Cod de procedură civilă, a ajuns la concluzia că, sentința de condamnare a lui Știrbu Vasile poate avea eventual efecte doar în privința persoanei în cauză. Mai mult, instanța de recurs a conchis că, reieșind din argumente invocate pe parcursul examinării cauzei cât și în cererea de recurs ce se referă la răspunderea delictuală și obligativitatea reparării prejudiciului, de răspunderea comitentului pentru faptele prepusului său și altele, acestea sunt irelevante și nu constituie temei de restabilire a termenului de prescripție.

Din aceste considerente, argumentele invocate în suportul revizuirii deciziei instanței de recurs, nu pot fi reținute, deoarece circumstanțele invocate de revizuentă nu sunt susceptibile să influențeze soluția instanței de recurs pronunțată la etapa examinării recursului declarat de SRL „Patria”. Astfel, înaintând respectiva cerere de revizuire, SRL „Patria” nu face altceva decât să formuleze obiecții asupra soluțiilor pronunțate de către instanța de apel și instanța de recurs, formulând în esență o cerere

de recurs, asupra căreia de facto Colegiul s-a expus prin decizia a cărei revizuire se solicită.

Astfel, Colegiul constată că prin revizuirea în sensul declarat se pretinde nu corectarea erorilor judiciare și omisiunilor justiției, dar anularea unei hotărâri irevocabile, fapt care direct contravine atât dispozițiilor legii naționale, cât și celor internaționale. Astfel, admiterea revizurii în circumstanțele descrise, ar contravine principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art. 6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 Cod de procedură civilă.

Având în vedere că motivele invocate de revizuentă nu corespund prevederilor art. 449 lit. e) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de SRL „Patria” împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 25 mai 2010, în cauza civilă la cererea SRL „Patria” către SA „Termocom”, intervenient accesoriu Știrbu Vasile, cu privire la repararea prejudiciului material.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecător

Valeriu Doagă

Judecători

Dumitru Visternicean

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

Svetlana Filincova